

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

La bellesa del Rosari

Avui celebrem, en el quart diumenge de Pasqua, el diumenge del Bon Pastor, la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i per les Vocacions Natives. Avançant enmig d'aquest confinament, dia a dia, setmana a setmana, ens endinsem en el mes de maig, el mes de Maria. Precisament el papa Francesc va publicar el propassat dissabte 25 d'abril una carta dirigida a tots els fidels amb motiu del mes de maig, tot convidant les famílies a resar el Rosari a casa durant l'actual pandèmia del coronavirus.

Entre les moltes retransmissions de celebracions i pregàries que es fan durant aquestes setmanes es troba també la retransmissió de la pregària del Rosari cada dia a les 19 h des de la capella del nostre Bisbat a través del seu canal *youtube*. En la mateixa línia que el Sant Pare ens indica, hem anat recordant des del primer dia del confinament la importància de viure i expressar l'amor i la devoció a la Mare de Déu a través de la pregària del Rosari a la llar, en família. Les restriccions de la pandèmia ens han permès mantenir en alguns casos i recuperar en d'altres aquesta expressió i vivència de la pregària en família, com a Església domèstica, que fins fa pocs anys era més habitual, i que el ritme actual de la vida i la irrupció de les noves tecnologies fa tan difícil.

El Papa ens anima a redescobrir la bellesa de resar el Rosari a casa durant el mes de maig tot unint-nos a ell a través d'aquesta oració, amb la seguretat que «contemplar junts el rostre de Crist amb el cor de Maria, la nostra Mare, ens unirà encara més com a família espiritual i ens ajudarà a superar aquesta prova». Es tracta d'una de les més belles devocions marianes que, amb la repetició de les oracions més importants de la nostra fe cris-

tiana, ens fa entrar en un ambient de pietat, en el qual contemplem la relació de Crist i Maria.

Les oracions i la formulació dels misteris que es contemplen les trobem en els Evangelis. El *Parenostre* és l'oració més important de totes, i és el mateix Jesús qui l'ensenya als seus deixebles; l'*Avemaria* recull la salutació de l'àngel a Maria i la felicitació posterior d'Elisabet; el *Glòria* és el desenvolupament de la fórmula trinitària que Jesús pronuncia quan fa l'enviament als apòstols.

El Rosari és una pregària centrada en Crist, que ajuda a copsar millor els moments centrals de la salvació realitzada per Ell. Des de la lloança a Maria proclamem la nostra fe en Crist i anunciem l'encarnació del Fill de Déu, del qual ella és la Mare. En els misteris de goig contemplem Crist en la seva vida oculta; en els lluminosos, el seu ministeri messiànic a través de la predicació i els signes del Regne; en els misteris dolorosos contemplem la seva passió i mort; i en els gloriosos, la seva victòria sobre la mort i la seva exaltació. I Maria sempre està al seu costat, unida i col·laborant en la seva obra redemptora.

La pregària del Rosari és un acte de fe pel qual ens endinsem en la relació personal amb Crist, en el coneixement de la seva persona i del seu misteri de salvació. Ens ajuda en el nostre pelegrinatge de la fe, guiats per Maria, Mare i Mestra. Una peregrinació que fem en comunitat, en família, en Església. Per això el Rosari té també una dimensió profundament eclesial.

Us convido, doncs, a dirigir la nostra mirada a la Mare, a demanar-li que ens ensenyi a respondre amb promptitud i humilitat a la crida del Senyor. I demanem avui, especialment, per les vocacions a la vida sacerdotal, a la vida consagrada i per les vocacions natives.

ENTREVISTA

Aprendre a aturar-se

ROSARIO DEL CASTILLO

La Rosario del Castillo va estudiar gastronomia a Puebla (Mèxic). El 2009 va crear una empresa de càtering, que l'any passat va haver de tancar temporalment. «Vaig passar un any molt dur, i necessitava un temps de discerniment», assegura. Arran d'una malaltia autoimmunitària difícil de diagnosticar, la Rosario va entrar en contacte amb una fundació, que la va tractar amb èxit, i amb la qual actualment hi col·labora. Porta uns mesos a Catalunya fent tasques de voluntariat i, donada la situació actual, encara no sap quan tornarà a Mèxic.

Per què necessitaves fer una aturada?

Fa temps que buscava donar-me el temps precís per conèixer-me i deixar de viure tan de pressa. L'any passat va ser molt dur: tenia una tristesa molt gran que calia sanar. Crec que tots, en algun moment, hem d'analitzar la nostra vida, canviar allò que està malament, i millorar el que tenim. Conèixer-nos i ser la nostra millor versió: Déu; perquè Déu sempre és la resposta.

I la fundació que et va ajudar...

La fundació que em va curar tracta nens amb pocs recursos que tenen problemes autoimmunitàries. Vaig tenir clar que involucrar-me amb ells era la manera de formar part d'aquest món. Ajudant els qui ho estan passant pitjor que nosaltres, tindriem una vida més feliç, més sana i més completa. I m'agrada treballar amb nens; hi ha tanta esperança i tanta fe en els nens, que n'hauríem d'aprendre'n molt. Cuidant-los cuidem el futur del món on vivim.

Com estàs vivint la situació actual?

Amb paciència i preguntant molt perquè les desgràcies que provoqui aquesta pandèmia siguin les menys possibles; amb una intensa i profunda oració per tot el que està passant. No podem anar sempre amb un ritme tan frenètic. El que tinc clar és que l'Església sempre està al servei dels altres.

Òscar Bardají i Martín

DIÒCESI DE TERRASSA

I vindrà el desglaç

MN. ALFONS GEA

Rector de la parròquia de Sant Vicenç de Sabadell i psicòleg

Més d'una persona té la sensació que perd la memòria. I no és així, sinó que el que passa és que hem perdut punts de referència pel que fa als dies i les hores. El confinament ens fa viure una mica en l'atemporalitat. Això juntament amb els esdeveniments que estan passant que depassen la nostra capacitat de comprensió fa que visquem estabornits com en una mena de somni rar.

Les emocions estan com congelades, la por al què vindrà ens fa ser més espectadors que participants. Per una banda, desitgem que s'acabi aquest confinament però, per una altra, temem sortir de la nostra zona de seguretat.

Com reaccionarem? Els més optimistes pensem que la humanitat amb aquestes desgràcies haurà canviat per a bé, com si mai fins ara haguessin passat desgràcies suficients per canviar la humanitat. Com anirem despertant de l'estaborniment? S'ha de veure.

Podem pensar que el món ha canviat en valors, que ens hem tornat

més humans. Tant de bo sigui així. Tot canvi provocat per la por s'esvaeix quan tornem a la normalitat. El canvi ve per l'esforç i el convenciment. Hem perdut forçadament moltes coses però el canvi ve quan sabem perdre cada dia en bé dels altres. Els cristians ho tenim fàcil tot vivint l'Evangeli.

En tot dol, i aquest ho és i ho serà més, donat que encara no s'han concretat totes les pèrdues (feines, maneres de relacionar-nos, plans de futur, etc.) cal dir adéu al passat que no torna i arriscar-nos a construir un present. Novament l'Evangeli ens convida a néixer de nou com Jesús deia a Nicodem.

La por ens pot acompanyar aquests dies, una certa dosi serà convenient per prendre precaució, una por desmesurada ens pot portar a la paràlització, a no sortir gens, a arribar a mesures ridícules, o a una sobreactuació fent mil i una activitats. Viure des de la confiança ens pot ajudar. També a la Paraula de Déu hi trobarem consol. Serà un bon temps per donar testimoni.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La misericòrdia del Buen Pastor

HNA. M. DE LOS ÀNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El sábado de la Octava de Pascua, al finalizar la misa de las siete de la mañana, el Papa, como *párroco del mundo*, sencillo y cercano, avisaba a los fieles, a los presentes y a los que le seguimos desde lejos: «Mañana, la santa misa se celebrará en la parroquia del Espíritu Santo, en Sassia, a las once». Sí, la celebración eucarística del domingo, que veinte años atrás san Juan Pablo II dedicó a la Divina Misericordia, la presidió el papa Francisco, gesto significativo, en el Santuario de la Misericordia, junto al Vaticano.

Dios nos ama entrañablemente, nos ama con misericordia, «no se cansa de tendernos la mano», decía Francisco en la homilía. El Señor «quiere que lo veamos como nuestro Papá, que nos levanta siempre». Es

el Buen Pastor, que da su vida por cada uno de nosotros. Nos sana y nos salva.

En los momentos de tempestad, sentimos una llamada especial a refugiarnos en su misericordia y a ser reflejo de misericordia, servidores de los hermanos, sobre todo, de los más débiles y necesitados.

Que María, Madre de Misericordia, nos obtenga la gracia de ser misericordiosos y de que muchos respondan a la llamada de consagrar la vida totalmente al servicio de su Hijo. Jóvenes, nos hacéis falta: tenemos necesidad de sacramentos, de cercanía del Buen Pastor, tenemos hambre de Eucaristía. «Ten la certeza de que, si reconoces una llamada de Dios y la sigues, eso será lo que te dará plenitud» (*Christus Vivit*, 276).

Lectures de la missa diària i santoral

4. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,11-18]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ Dimarts [Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finjosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. □ Dimecres [Ac 12,24-13,5 / Sl 66 / Jn 12,44-50]. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Dijous [Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ Divendres [Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Miragros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità. Beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dissabte [Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ † Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Ac 6,1-7 / Sl 32 / 1Pe 2,4-9 / Jn 14,1-12]. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria). Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol. Sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatrú, vg.

DIUMENGE IV DE PASQUA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies». En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer». Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà». Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble». Els qui acceptaren la predicació de Pere, es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pere

(1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguiu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia». Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven». Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys». Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo soc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo soc la porta. Els qui entren passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només venen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Hch 2,14a.36-41)

El día de Pentecostés Pedro, poniéndose en pie junto a los Once, levantó su voz y declaró: «Con toda seguridad conozca toda la casa de Israel que al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías». Al oír esto, se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?». Pedro les contestó: «Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, el Mesías, para perdón de vuestros pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos, y para los que están lejos, para cuantos llamare así el Señor Dios nuestro». Con estas y otras muchas razones dio testimonio y los exhortaba diciendo: «Salvaos de esta generación perversa». Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas.

Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

(1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos:

Que aguantéis cuando sufrís por hacer el bien, eso es una gracia de parte de Dios. Pues para esto habéis sido llamados, porque también Cristo padeció por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca. Él no devolvía el insulto cuando lo insultaban; sufriendo no profería amenazas; sino que se entregaba al que juzga rectamente. Él llevó nuestros pecados en su cuerpo hasta el leño, para que, muertos a los pecados, vivamos para la justicia. Con sus heridas fuisteis curados. Pues andabais errantes como ovejas, pero ahora os habéis convertido al pastor y guardián de vuestras almas.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «En verdad, en verdad os digo: el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños». Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «En verdad, en verdad os digo: yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estragos; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante.»

Jo soc la porta per entrar a les ovelles

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Cada any, el quart diumenge del temps pasqual, la litúrgia ens porta un fragment del capítol 10 de l'Evangelí segons sant Joan. És l'anomenat *capítol del Bon Pastor*.

Enguany, sentim les paraules de Jesús: «Us ho dic amb tota veritat: Jo soc la porta de les ovelles... els qui entrin passant per mi se salvaran... i trobaran pasturatges abundants». Crist és la porta oberta que ens dona accés a Déu Pare.

En l'antic Temple de Jerusalem, la porta d'accés a l'interior del santuari estava prohibida als israelites, només els sacerdots, oficiant, podien travessar-la. I la part més interior —el sant dels sants— tenia l'accés barrat per una doble cortina, que només el Gran Sacerdot podia travessar el dia de l'expiació. Les portes barraven l'accés a Déu. En canvi, Jesús es presenta com la porta que facilita a les ovelles l'accés al recer de la pleta, i de la pleta l'accés a les pastures exteriors. Jesús és la porta que facilita l'accés a Déu i a la seva salvació a les ovelles que escolten i segueixen la seva veu.

Sabem que tot seguint Jesús, escoltant la seva paraula i posant-la per obra en la vida de cada dia, coneixem l'autèntic rostre del Déu misericordiós, i aprenem a viure tal com ell espera de nosaltres. Gràcies a Jesús, a qui hem vist caminar entre nosaltres, podem accedir a Déu, a qui no veiem. Ell és el rostre visible del Déu invisible; ell és la Porta que ens dona accés al Regne de Déu.

Però ell és també el Pastor de les ovelles, a les quals crida pel seu nom, les fa sortir, i hi camina al seu davant. A diferència dels lladres o dels mals pastors que pretenen aprofitar-se de les ovelles i viure d'elles, Jesús, Bon Pastor, ha vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.

Jesús, com ens ho recordava Pere a la segona lectura, ha vingut per donar la seva vida per nosaltres, com ens va mostrar en la seva passió. Perquè Crist és «el pastor i el guardià de les nostres vides» (1Pe 2,25). Ell, amb la seva paraula de vida eterna i amb el pa de l'eucaristia, ens crida amb la seva veu i ens ofereix vida abundant.

El salm responsorial 22 ens ajuda a veure en Jesús el pastor que ens guia per camins segurs, que ens fa reposar vora l'aigua i ens retorna les nostres forces desgastades per la vida. És ell qui para davant nostre la taula de l'eucaristia. És ell qui ens acompanya tota la vida i ens fa viure anys i més anys a la casa del Senyor, de la qual n'és la porta oberta.

VIDA DIOCESANA

Notícies

Reunions telemàtiques del Sr. Bisbe amb els organismes diocesans.

Mons. Josep Àngel Saiz Meneses ha mantingut reunions telemàtiques amb els membres de diversos organismes diocesans. El dimecres 22 d'abril amb els arxiprestos, el divendres 24 d'abril amb els delegats episcopals i el dimarts 28 d'abril presidí la sessió del Consell Presbiteral.

A cada una de les reunions es feu seguiment de la situació de cada mossèn i parròquia i del treball de les delegacions, fent atenció especial a l'acció caritativa i social i la implicació dels preveres, religiosos i laics, la previsió de celebració dels sacraments, la situació de les comunitats religioses, l'atenció a les escoles i a la pastoral de la salut, i les perspectives a tenir present a mesura que es vagi superant la pandèmia i iniciant-se el desconfinament.

Primera fase de «desescalament».

El dilluns 11 de maig començarà la fase primera de «desescalament» prevista pel govern central. Pel que fa als llocs de culte es preveu que es tornin a convocar celebracions limitant l'aforament a un terç de la seva capacitat i guardant les mesures de distància i higièniques obligatòries.

El Sr. Bisbe ha enviat una carta als diocesans amb les mesures concretes que cal prendre, i que durant aquesta propera setmana s'estudiaran a cada parròquia i església per a la seva implementació.

La Caritat no tanca

L'acció caritativa i social de l'Església s'ha triplicat en aquest temps de pandèmia en el territori de la diòcesi, gràcies a l'acció de Càritas i altres institucions eclesials. La situació que estem patint ha fet intensificar l'atenció a les persones més vulnerables i cercar els mitjans més adients per fer-los proper l'amor de Crist expressat a través de la solidaritat.

Algunes dades aproximades d'aquesta dedicació són:
—S'està atenent a més de 30.000 persones necessitades.

—Actualment col·laboren més de 400 voluntaris actius, entre mossens, religiosos i laics, un bon nombre dels quals són matrimonis joves i gent jove.

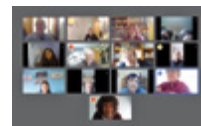

—La distribució de menjar i productes bàsics de la llar es realitza a més de 40 llocs d'entrega a les parròquies i, a més, els voluntaris joves distribueixen el menjar per les llars amb persones grans que es troben confinades.

—Es mantenen oberts 6 serveis de distribució de menjar per a persones sense llar, a través de serveis d'esmorzar, de menjadors socials o de distribució de targetes moneder.

—S'atenen a més, tres serveis de dutxes, 13 habitatges compartits i 16 pisos familiars.

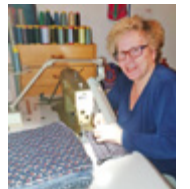
—Els treballadors socials, ajudats pels mossens, mantenen l'acompanyament telefònic (suport educatiu, psicològic, gent gran, famílies,

intermediació laboral) i l'atenció domiciliària a un bon nombre de famílies.

—Es col·labora amb les administracions, oferint espais (per fer donació de sang per exemple) així com també ajut (menjar, roba, etc.) a albergs municipals i hospitals.

—S'han promogut campanyes d'adopció amb gent gran de residències i llars per fer acompanyament telefònic.

—A nivell de recursos hi ha una bona col·laboració de particulars i associacions. 7 associacions i diverses comunitats religioses han facilitat més de 1.800 mascaretes per poder seguir atenent més de 17.000 persones.

Per col·laborar amb Càritas diocesana de Terrassa

- Per Bizum amb el codi 33432
- Per transferència bancària:
 - Banc Sabadell: ES59-0081-0900-8300-0374-0286
 - CaixaBank: ES92-2100-5000-5002-0007-6012
 - BBVA: ES44-0182-1786-1202-0019-7722
 - Fiare. Banca Ètica: ES05-1550-0001-2800-0193-5626
- A través del web <http://caritasdtr.org> o trucant al tel. 931 433 984

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Redescubrir la belleza del Rosario

Celebramos hoy, en el cuarto domingo de Pascua, domingo del Buen Pastor, la Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones y por las Vocaciones Nativas. Avanzando en medio del confinamiento, día a día, semana a semana, hemos llegado al mes de mayo, el mes de María. Precisamente el papa Francisco publicó el pasado sábado 25 de abril una carta dirigida a todos los fieles con motivo del mes de mayo, en la que invita a las familias a rezar el Rosario en casa durante la actual pandemia del coronavirus.

Entre las múltiples retransmisiones de celebraciones y plegarias que se van realizando durante estas semanas se encuentra también la retransmisión del rezo del Rosario cada día a las 19 h. desde la capilla de nuestro Obispado por su canal *youtube*. En la misma línea que el Santo Padre nos indica, hemos ido recordando desde el primer día

del confinamiento la importancia de vivir y expresar el amor y la devoción a la Virgen María a través del rezo del Rosario en casa, en familia. Las restricciones de la pandemia nos han permitido en unos casos mantener y en otros casos recuperar esta expresión y vivencia de oración en la familia, en la Iglesia doméstica, y que con el ritmo de la vida actual y la irrupción de las nuevas tecnologías se hace tan difícil.

El Papa nos anima a redescubrir la belleza de rezar el Rosario en casa durante el mes de mayo y a unirnos a él a través de esta oración, con la seguridad de que «contemplar juntos el rostro de Cristo con el corazón de María, nuestra Madre, nos unirá todavía más como familia espiritual y nos ayudará a superar esta prueba». Se trata de una de las más bellas devociones marianas con la que, mediante la repeti-

ción de las oraciones más importantes de nuestra fe cristiana, entramos en un clima de piedad y contemplamos la relación de Cristo y la Virgen María.

Las oraciones y la formulación de los misterios que se contemplan se toman de los Evangelios. El *Padruestro* es la oración más importante de todas, ya que es Jesús mismo quien la enseña a sus discípulos; el *Ave María* recoge el saludo del ángel a María y la felicitación posterior de Isabel; el *Gloria* es el desarrollo de la fórmula trinitaria que Jesús pronuncia cuando envía a los apóstoles.

El Rosario es una oración centrada en Cristo, que ayuda a comprender mejor los momentos centrales de la salvación realizada por Él. Alabando a María proclamamos nuestra fe en Cristo, anunciamos la encarnación del Hijo de Dios, del cual ella es Madre. En los misterios

gozosos contemplamos a Cristo en su vida escondida; en los luminosos, en su ministerio mesiánico que se hace predicación y signos del Reino; en sus misterios dolorosos contemplamos su pasión y muerte; en los gloriosos, su victoria sobre la muerte y su exaltación. María siempre está a su lado, unida y colaborando en su obra redentora.

El rezo del Rosario es un acto de fe por el que vamos entrando en la relación personal con Cristo, en el conocimiento de su persona y de su misterio de salvación. Nos ayuda en nuestra peregrinación de la fe, guiados por María, Madre y Maestra. Esta peregrinación la recorremos en comunidad, en familia, en Iglesia. Por eso el Rosario tiene también una dimensión profundamente eclesial. Dirijamos nuestra mirada a la Madre, pidámosle que nos enseñe a responder con prontitud y humildad a la llamada del Señor. Y pidamos hoy, especialmente, por las vocaciones a la vida sacerdotal, a la vida consagrada y por las vocaciones nativas.